

FRÖMMING'S REUZEFORM VAN MONACHA INCARNATA VAN RIDDERKERK.

In het C.B. no. 49 (IV 1953), p. 453, vroeg Kuiper onze aandacht voor de door Frömming (1947, Arch. Moll. vol. 76, p. 140) van Ridderkerk beschreven grote vorm van Monacha incarnata (Müll.). Hij wekte de leden op waarnemingen te doen over de uitgestrektheid van deze "voorpost" van de soort in westelijk Nederland en over de dichtheid van de populatie. Op 25 september 1956 deden Van Bruggen en ondergetekende, als volgzame lezers van het C.B., een poging deze vorm bij Ridderkerk weer te vinden, maar vergeefs.

Frömming's verzameling kwam na zijn dood aan het Natur-Museum Senckenberg te Frankfurt am Main. Daar had ik onlangs gelegenheid de huisjes van de Ridderkerkse dieren, waarvan hij biologische bijzonderheden heeft medegedeeld, te bekijken. Tot mijn verbazing bleken zij te behoren tot de soort, die wij tot voor kort als Theba cantiana (Mont.) plachten aan te duiden. Eigenlijk moesten wij echter spreken van Perforatella incarnata (Müll.) en Monacha cantiana (Mont.).

Frömming's voor ons Nederlanders enigszins opzienbarende mededeling berustte dus op een determinatiefout en zij zijn niet zo slecht van de verspreiding van onze slakken op de hoogte als een ogenblik het geval schoon te zijn. Ook bij het raadplegen van zijn boek "Biologie der mitteleuropäischen Landschnecken" dient men er rekening mee te houden, dat wat over "Monacha incarnata" wordt gezegd, grotendeels op Monacha cantiana betrekking heeft.

C.O. van Regteren Altena.